

N:o 33.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 10 Maj 1871.
— — — — Andra Kammaren den 10 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition, angående eftergift af den Riksarkivet genom testamente af Sekreteraren i Krigshofrätten Grefve Carl Erik Ludvig Walter Posse tillagda rätt till en del af hans kvarlätenskap.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 30.)

S. A. K.

Uti nådig Proposition af den 3 sistlidne Februari har Eders Kongl. Maj:t till Riksdagens bepröfvande öfverlemnadt, huruvida icke den, enligt framlidne Sekreteraren i Krigshofrätten Grefve Carl Erik Ludvig Walter Posses testamente af den 9 Maj 1868, Riksarkivet tillkommande rätt till en del af hans kvarlätenskap måtte, till förmån för gossen Gustaf Erik Sigismund, född den 14 Juli 1865 och son af Bensvarfwaren Adolf Schmidts dotter Hulda Schmidt, eftergifvas. Vid granskning af frågan rörande handlingar har det syntts Riksdagen, som skulle Riksarkivets eller det allmännas rätt, hvilken måste bedömas efter enahanda grunder, som i lag för enskildes rättsförhållanden i dylika fall äro stadgade, i förevarande hänseende inskränka sig dertill, att antingen emottaga den del af kvarlätenskapen, hvarom här är fråga, med förpligtelse att använda densamma endast för de ändamål, hvarför den blifvit till Riksarkivet testamenterad, nemligen för utgifvande af de handlingar, hvilka i testamentets 9:de punkt omförmälas, eller ock att afstå ifrån

emottagandet af hvad genom testamentet blifvit Riksarkivet gifvet. I förra händelsen kan Riksarkivets rätt, enligt Riksdagens tanke, icke å annan öfverlätas utan i sammanhang med den dervid fästade förbindelsen, för hvars uppfyllande Riksarkivet eller det allmänna i allt fall skulle blifva testators arfvingar ansvarigt. I det sednare fallet skulle åter kvarlåtenskapen enligt arfsrätt tillfalla testators närmaste arfvingar. Det är endast för detta sednare fall dessa öfverlätit sin rätt å ofvannämnda gossebarn Gustaf Erik Sigismund, i sammanhang hvarmed uppdrag lemnats åt den i testamentet nämnde exsekutor eller förmyndare att om barnets uppfostran draga försorg samt om uppfyllandet af de i testamentet bestämda föreskrifter gå i författning. Med hänsyn härtill och då det syntes Riksdagen hafva varit såväl testators som hans närmaste arfvingars uttryckliga vilja, att ifrågasvarande medel skulle tillfalla nämnda gossebarn endast för det fall, att barnet komme att uppfostras af de personer, testator i sådant hänseende utsett, helst testamentet innehåller föreskrift derom, att, derest dessa personer skulle före testator afida, medlen blott af denna anledning skulle tillfalla Riksarkivet, lärer icke staten, hvars rätt uteslutande grundar sig å testators vilja, böra eller ens kunna göra någon inskränkning eller eftergift i de vilkor testator funnit lämpligt föreskrifva, helst sådant kunde innebära en förnärmelse mot arfvingarnes rätt och möjligen föranleda rättsanspråk å deras sida mot det allmänna. Då emellertid såväl testators som arfvingarnes afsigt varit, att medlen borde i främsta rummet användas till nämnda barns uppfostran på det sätt testamentet föreskrifver, torde staten, för den händelse detta syftemål kan vinnas, icke böra göra den rätt till medlen gällande, staten numera torde ega, hvadan Riksdagen, i anledning af Eders Kongl. Maj:ts nådiga framställning i ämnet, funnit sig böra förklara, att, derest ofvanbemande gossebarn Gustaf Erik Sigismund, inom tre månader efter det barnets förmyndare om beslutet bevisligen erhållit kännedom, varder öfverlemnadt till vård och uppfostran åt någondera af de två personer, Sekreteraren Grefve Posse i sådant hänseende utsett, Riksdagen i denna händelse, men icke eljest, för sin del medgifver, att Riksarkivet afstår från den rätt till en del af Grefve Posses kvarlåtenskap, som nämnda inrättning genom testamente fått sig tillagd.

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 10 Maj 1871.
